

ΑΛΣΟΣ Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ: ΔΑΣΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

**Άρθρο ειδικού επιστημονικού συνεργάτη για το χθες, το σήμερα
και το αύριο ενός μοναδικού πνεύμονα πρασίνου για όλο το λεκανοπέδιο της Αττικής**

Το Άλσος της Ν. Φιλαδέλφειας αποτελεί έναν από τους ελάχιστους χώρους πρασίνου με δασικό χαρακτήρα εντός του αστικού ιστού του λεκανοπεδίου. Πρόκειται για ένα δάσος μέσα στην πόλη, με ό,τι μπορεί αυτό να σημαίνει για την ευζωία των κατοίκων του δήμου και την βελτίωση του μικροκλίματος της περιοχής.

Καταλαμβάνει έκταση 423 στρεμμάτων. Η πρώτη δενδροφύτευση της έκτασης έγινε το 1914. Κατόπιν αναδασώθηκε το 1939 και το 1948. Οι πιο πρόσφατες δενδροφύτευσεις πραγματοποιήθηκαν την διετία 1994-95. Η διαχείρισή του ανήκει στον Δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας. Βάσει του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου, το άλσος υπάγεται στο σχέδιο πόλης ως χώρος ειδικών χρήσεων, διατηρεί όμως το δασικό του χαρακτήρα και προστατεύεται από τη δασική νομοθεσία. Ωστόσο, δεν είναι λίγες οι παρεκκλίσεις (οικοδομικές, χωροταξικές κλπ.) που έχουν υλοποιηθεί εντός του εξαιτίας των κατά καιρούς σχεδίων «ανάπλασης» ή και άλλων, μεμονωμένων παρεμβάσεων.

Για την «ανάπλαση» του Άλσους έχουν γίνει αρκετές μελέτες

τις τελευταίες δεκαετίες: κάποιες ήταν πιο «φιλόδοξες» και προέβλεπαν εναέρια τρενάκια και πισίνες ολυμπιακών διαστάσεων, ενώ κάποιες άλλες ήταν πιο επιστημονικά τεκμηριωμένες. Πάντως, οι περισσότερες δημοτικές αρχές που δεν αδιαφόρησαν για το Άλσος, οραματίστηκαν αναπλάσεις εισπρακτικού χαρακτήρα, με εμφανή πλέον τα απομεινάρια αυτής της πολιτικής στο σώμα του. Η σημερινή εικόνα του Άλσους προδίδει εγκατάλειψη και αδιαφορία από τη δημοτική αρχή.

Γεωπονική εικόνα

Η υπάρχουσα βλάστηση βρίσκεται γενικά σε καλή κατάσταση. Τα είδη που κυριαρχούν είναι το πύκο, το κυπαρίσι, ο ευκάλυπτος, και η κουκουναριά. Η θαμνώδης βλάστηση απουσιάζει με ελάχιστες εξαιρέσεις, ενώ περιμετρικά της λίμνης υπάρχουν και μερικά καλ-λωπιστικά φυτά. Οι λιγοστοί εναπομείναντες φοίνικες είναι πλήρως κατεστραμμένοι από το σκαθάρι.

Ουσιαστικά το Άλσος στερείται ποικιλίας ειδών. Τα δέντρα είναι περίπου της ίδιας ηλικίας, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν σε περίπτωση εμφάνισης ασθενειών. Το έδαφος φαίνεται φτωχό και συμπεσμένο. Την άνοιξη φυτρώ-

νουν πολλά αγριόχορτα τα οποία αναπτύσσονται έντονα και όταν ξεραίνονται γίνονται επικίνδυνα για πυρκαγιά. Αξίζει ν' αναφερθεί ότι εδώ και κάποια χρόνια το ετήσιο αντιπυρικό ξεχορτάρισμα πραγματοποιείται βασικά από ιδιώτη εργολάβο (κόστος για το 2013: 24.600 ευρώ).

Η κόμη σε αρκετά πεύκα είναι ξηραμένη ενώ υπάρχουν και δέντρα με πολλά ξερά κλαδιά. Παρατηρείται, επίσης, προσβολή από πιτυοκάμπη (κάμπια) αλλά και από το παρασιτικό έντομο που προκαλεί τη "βαμβακάδα" του πεύκου.

Εγκαταστάσεις

Η εικόνα των εγκαταστάσεων εντός του Άλσους κρίνεται απογοητευτική. Μία σύντομη περιήγηση αρκεί για να πείσει τον επισκέπτη ότι δεν υπάρχει λειτουργική συνοχή μεταξύ των διαφόρων διάσπαρτων κατασκευών ούτε και γενικό οργανωτικό σχέδιο για τον χώρο. Στο νότιο τμήμα, η μεγάλη λίμνη έχει εγκαταλειφθεί από ψάρια και πάπες. Ο Κένταυρος, κτίσμα παρόμοιο μέχρι πρόσφατα, παραμένει εγκαταλειμμένος. Η εκκλησία της Ζωοδόχου Πηγής παρουσιάζει τάσεις επέκτασης. Οι μικρότερες λίμνες έχουν εγκαταλειφθεί εδώ και χρόνια και τα εναπομείναντα μετά τις διάφορες καταστροφές περίπτερα (που ήταν εξαρχής αισθητικά ασυμβίβαστα με το δασικό περιβάλλον) παραμένουν εν πολλοίς αχρησιμοποίητα. Ο παλιός ζωολογικός κήπος δικαιολογεί την ύπαρξή του μόνο χάρη στην αυταπάτηση των ανθρώπων του φιλοζωικού συλλόγου που περιθάλπει εκεί πάνω από 100 αδέσποτα σκυλιά. Το πρώην «Τσιπουράδικο» προ ολίγων μόνο εβδομάδων μετατράπηκε σε ΚΑΠΗ. Εύλογα ερωτήματα προκύπτουν για το πώς ο χώρος μεταφόρτωσης σκουπιδιών συμβάλει στην αειφορική αξιοποίηση του δάσους (σημειωτέον ότι ο χώρος έξω από τις εγκαταστάσεις της υπηρεσίας καθαριότητας μετατρέπεται κάθε πρωί σε χώρο στάθμευσης των ιδιωτικών αυτοκινήτων των υπαλλήλων). Στο βόρειο τμήμα, ο μετεωρολογικός σταθμός έχει εγκαταλειφθεί, τα «Ρώσικα» καταρρέουν και το γήπεδο τένις απλώς συμπληρώνει το ψηφιδωτό της προχειρότητας με την οποία

αντιμετωπίστηκε το Άλσος εδώ και πολλά χρόνια.

Τι πρέπει να γίνει

Για να συντηρηθεί η υπάρχουσα βλάστηση, θα πρέπει: Να βελτιωθεί το έδαφος- ιδίως σε νέους χώρους φύτευσης. Να ξεριζωθούν και ν' αντικατασταθούν τα ξερά δέντρα και να καθαριστούν τα υπόλοιπα από τα ξερά κλαδιά. Να καταστρέφονται με φρεζάρισμα τα ζιζάνια (η χημική ζιζανιοκτονία καλό είναι να αποφευχθεί). Να υλοποιηθεί ένα ολοκληρωμένο σχέδιο φυτοπροστασίας από την κάμπια και τη βαμβακάδα του πεύκου που να βασίζεται σε βιολογικές μεθόδους (ή τουλάχιστον σε εγκεκριμένες εντομοκτόνες). Το πλάνο δεν θα πρέπει να βασίζεται μόνο στην καταπολέμηση, αλλά θα πρέπει να δομηθεί πάνω σε απλά καλλιεργητικά μέτρα τα οποία αποσκοπούν στην ευρωστία των δέντρων και στην αποφυγή όλων των παραγόντων που συμβάλλουν στην εξασθένησή τους. Να εφαρμοστεί ένα αυτόματο σύστημα άρδευσης.

Επίσης κρίνεται σκόπιμο να ενισχυθεί η βιοποικιλότητα, με νέες φυτεύσεις ειδών δέντρων και θάμνων τα οποία χαρακτηρίζονται από προσαρμοστικότητα σε διαφορετικά εδάφη, ανθεκτικότητα στην ξηρασία και από μειωμένες ανάγκες συντήρησης. Το πλατάνι, η ακακία και η λεύκα αποτελούν πολύ

καλές επιλογές. Η θαμνώδης βλάστηση θα μπορούσε να εμπλουτιστεί με είδη όπως το σπάρτο, το δενδρολίβανο, η δάφνη, ο σκίνος και με φύτευση αρωματικών φυτών όπως το θυμάρι και η λεβάντα.

Η ύπαρξη ενός φυτωρίου εντός του Άλσους θα υποστηρίξει τις νέες φυτεύσεις και ταυτόχρονα μπορεί να λειτουργήσει ως κέντρο περιβαλλοντικής εκπαίδευσης για τους μαθητές. Η κάλυψη μεγάλων ελεύθερων επιφανειών με γκαζόν (με είδη χαμηλών απαιτήσεων σε νερό) ή άλλα φυτά εδαφοκάλυψης, όπως ο κισσός, θα βελτίωνε σημαντικά την αισθητική του τοπίου. Τέλος, η διαδικασία της κομποστοποίησης των υπολειμμάτων της δασικής ύλης (ξύλινες μάζα, φύλλα, χόρτα) κλπ. σε συνδυασμό με άλλα αστικά απορρίμματα εντός του άλσους, θα μπορούσε να αποτελέσει ένα τρόπο εξεύρεσης πόρων ώστε να χρηματοδοτούνται οι εργασίες συντήρησης και βελτίωσης του τοπίου.

Το Άλσος πρέπει ν' αλλάξει, αλλά προς το καλύτερο. Η επιμέλεια και αναδιαμόρφωση του άλσους θα πρέπει να βασιστεί σε ένα οργανωμένο σχέδιο διαχείρισης το οποίο θα εκπονηθεί από ειδικούς επιστήμονες (γεωπόνους, δασολόγους, αρχιτέκτονες τοπίου). Αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει:

Τη διαχείριση της υφιστάμενης βλάστησης και τον εμπλουτισμό

της κατά τον τρόπο που ήδη περιγράψαμε.

Τη ρύθμιση της λειτουργίας του χώρου. Εδώ μπορούν να συμπεριληφθούν ενέργειες όπως η περτοίχιση (πέτρα), η σήμανση των χώρων, η δημιουργία ενός επαρκούς κυκλοφοριακού δικτύου (χωμάτινα ή χαλκοστρωμένα μονοπάτια), η εγκατάσταση καθιστικών και κάδων απορριμμάτων και η απομάκρυνση άχρηστων πια εγκαταστάσεων.

Οι όποιες παρεμβάσεις (κατασκευαστικές ή μη) οφείλουν να προκαλέσουν την μικρότερη δυνατή όχληση του φυσικού περιβάλλοντος και να εξασφαλίσουν στον επισκέπτη τη δυνατότητα να περιηγηθεί ή να αναπαυθεί στο δασικό περιβάλλον, να αθληθεί, να ψυχαγωγηθεί ακόμα και να εκπαιδευτεί ως προς την απόκτηση περιβαλλοντικής συνείδησης. Εκτός της περιβαλλοντικής αξίας, το Άλσος έχει και τεράστια κοινωνική αξία. Ιδιαίτερα στις μέρες μας, όπου η οικονομική εξαθλίωση έχει υποβιβάσει σε μεγάλο βαθμό την ποιότητα ζωής των πολιτών, η αναγέννηση του άλσους θα πρέπει να αποτελέσει βασικό στόχο της τοπικής κοινωνίας. Το Άλσος πρέπει να είναι κομμάτι της καθημερινής ζωής των κατοίκων της πόλης, μια φυσική προέκταση των κατοικιών και των χώρων δουλειάς τους.

Επιστημονικός συνεργάτης

ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΝΟΣΟΝ ΚΑΙ ΠΑΣΑΝ ΜΑΛΑΚΙΑΝ

«Ακόμη και μόνο 200.000 άτομα να έρχονται στη Νέα Φιλαδέλφεια λόγω του γηπέδου κάθε χρόνο, θα μου αναλογούν κι εμένα 1-2 χιλιάδες πελάτες. Σήμερα δεν τους έχω και γι' αυτό θέλω να γίνει το γήπεδο». Αυτό μας είπε ένας περιπτερούχος της περιοχής που ανυπομονεί, όπως πολλοί συμπολίτες μας, να κατασκευαστεί το νέο γήπεδο της ΑΕΚ στην περιοχή μας. «Πρέπει να είμαστε αισιόδοξοι», συνέχισε. «Αλλιώς πάμε χαμένοι».

Τους τελευταίους μήνες, ο δημόσιος διάλογος στην Νέα Φιλαδέλφεια μονοπωλείται από το ζήτημα της κατασκευής του νέου γηπέδου από την Δικέφαλος ΑΕ, το οποίο εμφανίζεται ως φάρμακο δια «πάσαν νόσον και πασαν μαλακίαν», όπως θα το έθετε κι ο ευαγγελιστής Ματθαίος. Εκτός από τη διαφαινόμενη λύση στο προφανές χρονίζον γηπεδικό πρόβλημα του σημερινού ποδοσφαιρικού τμήματος της ερασιτεχνικής ΑΕΚ και της μελλοντικής νέας ΠΑΕ ΑΕΚ (όταν με το καλό ολοκληρωθεί η εκκαθάριση της παλιάς ΠΑΕ και προβιβαστεί η ομάδα στην Football League), η συζήτηση για το γήπεδο περιέχει και μια σειρά από δοξασίες που δύσκολα αποδεικνύονται: ότι η κατασκευή θα επιλύσει το ζήτημα της ανεργίας στην περιοχή, ότι θα τονώσει την εμπορική κίνηση των καταστημάτων, ότι θα βελτιώσει τις συνθήκες στο αγαπημένο μας Άλσος, ότι θα ενισχύσει την ιστορική μας μνήμη και άλλες. Πολλοί από τους παράγοντες της τοπικής πολιτικής σκηνής επενδύουν στην άνευ όρων υποστήριξη του κατασκευαστικού σχεδίου της εταιρίας Dimand ΑΕ, προκειμένου να αποκομίσουν εκλογικά οφέλη στις επερχόμενες δημοτικές εκλογές. Για ορισμένους, η έναρξη των εργασιών στο εδώ και δέκα χρόνια άδειο κι εγκαταλειμμένο οικόπεδο που παραχωρήθηκε στην ΑΕΚ πριν 80 χρόνια για να καλύψει τις ανάγκες άθλησης των παιδιών των προσφύγων, αποτελεί εκ των ων ουκ άνευ προϋπόθεση για την ίδια την πολιτική τους ύπαρξη μετά τον Μάιο.

Όσο, όμως, οι περί το γήπεδο φωνασκίες (που προέρχονται κατά βάση από τους υποστηρικτές του σχεδίου της Dimand ΑΕ) εντείνονται, τόσο καλύπτεται το πραγματικό τοπίο της κρίσης που βαθαίνει και πολλοί συμπολίτες μας επαφίενται, όπως έχουν συνηθίσει, σε προφήτες κάθε είδους, στους οποίους είναι έτοιμοι να αναθέσουν την σωτηρία τους. Μπορούμε ακόμα να τους συγχωρήσουμε; ού γάρ οίδασι τί ποιούσι.

σελ.2

**"Αναπλάσεις"
του Άλσους:
30 χρόνια
"αξιοποίησης"**

σελ.4

**Να ειπωθούν
όλα:
Πωλ Ελυάρ**

Το "Χαμπέρι" κυκλοφορεί σε χίλια αντίτυπα και διανέμεται δωρεάν κι από χέρι σε χέρι. Αναζητήστε το στο αγαπημένο σας καφενείο και σε άλλα καταστήματα σε όλη την πόλη, κι αν δεν το βρείτε επικοινωνήστε μαζί μας. Η εφημερίδα συντάσσεται από ομάδα εργασίας της συνέλευσης του αυτοδιαχειριζόμενου κοινωνικού χώρου "Στρούγκα". Τα ευνυόγραφα άρθρα εκφράζουν την άποψη των συντακτών τους. Θα μας βρείτε στην κατάληψη της Στρούγκας, Δεκελείας 116, Νέα Φιλαδέλφεια, κάθε Τρίτη μετά τις 8.30 μμ που πραγματοποιούνται οι συνέλευσεις μας και κάθε Πέμπτη και Παρασκευή μετά τις 8.30 μμ που λειτουργεί καφενείο. Για τις πολιτικές, κοινωνικές και πολιτιστικές δραστηριότητες της Στρούγκας μπορείτε να ενημερώνεστε από τις αφίσες στους τοίχους της πόλης και στην ηλεκτρονική διεύθυνση <http://strouga.espivblogs.net>. E-mail επικοινωνίας: habetri@espiv.net

ΣΤΙΓΜΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

“Αναπλάσεις” του Άλσους

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ “ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ”

Στην ομολογουμένως πυκνοκατοικημένη πρωτεύουσα, το Άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας είναι ένας χώρος πρασίνου με ιδιαίτερη σημασία. Ένας χώρος από τους λίγους που έχουν απομείνει, αν συνυπολογίσει κανείς τα αποτελέσματα των πυρκαγιών των τελευταίων ετών και την αποφύλιωση εκτάσεων, δασικών μέχρι πρότινος, με στόχο την πώληση και την ανοικοδόμηση.

Η πρώτη δενδροφύτευση στο λόφο αυτό έγινε το 1914 ενώ η δεύτερη ακολούθησε το 1939. Κατά τη διάρκεια του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου τα περισσότερα δέντρα του Άλσους κόπηκαν από τους κατοίκους της περιοχής προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες θέρμανσης. Νέα αναδάσωση έγινε το 1948 ενώ οι επόμενες πραγματοποιήθηκαν το 1994 και 1995. Με διάφορες τροποποιήσεις του σχεδίου πόλεως κατά διαστήματα γίνονταν στο Άλσος προσθήκες διαφόρων κατασκευών και κτισμάτων, όπως ο μετεωρολογικός σταθμός της ΕΜΥ (1956), η μεγάλη λίμνη με το τεχνητό νησί (1965-66) και το τουριστικό περίπτερο που οι περισσότεροι γνωρίζουμε ως «Κένταυρο» (1976).

Το Άλσος παραχωρήθηκε στον δήμο αρχικά κατά ένα μέρος του και μάλιστα υπό όρους και μόνο κατά χρήση. Σταδιακά, και με διάφορες παλινωδίες, η διαχείριση του συνόλου της έκτασης του Άλσους περνά στον δήμο Νέας Φιλαδέλφειας. Η διαχείριση του Άλσους από τον δήμο λογικό ήταν να γεννήσει ποιτικές σκέψεις για την αξιοποίησή του.

Παρουσιάζει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον να δει κανείς την κατεύθυνση ορισμένων παλιότερων μελετών που δεν υλοποιήθηκαν ωστόσο στο σύνολό τους. Το 1984, ιδιωτική εταιρία πραγματοποιεί για λογαριασμό του δήμου Νέας Φιλαδέλφειας μελέτη για την «αξιοποίηση» του Άλσους. Αξίζει να αναφερθεί ότι στην εν λόγω μελέτη πρωτίστως αναφέρεται το εξής: «Πρώτη και κύρια ανάγκη είναι η ύπαρξη του πράσινου. Το στοιχείο αυτό είναι και παραμένει κυρίαρχο στο χώρο του Άλσους και γίνεται σημείο αφετηρίας όλων των προτεινόμενων επεμβάσεων της μελέτης.»

Οι προτάσεις, της, ωστόσο, μόνο ένα ειρωνικό μειδίαμα μπορούν να προκαλέσουν στον αναγνώστη: προτείνει να ολοκληρωθεί η κατασκευή ενός μεγάλου ζωολογικού κήπου και να δημιουργηθούν μια παιδούπολη, μια πλατεία στις υπάρχουσες εγκαταστάσεις του Κένταυρου και της λίμνης, θέατρο σκιών και κουκλοθέατρο (ανοιχτά και κλειστά 200 ατόμων), κλειστός εκθεσιακός χώρος (200 τ.μ.), παρατηρητήριο με πλατεία και καθιστικά, ένας χώρος για φιλαρμονικές ή χορωδίες, 2 γήπεδα μπάσκετ και βόλεϊ, 3 γήπεδα τένις, αποδυτήρια, χώροι για πικ-νικ σχολείων εξοπλισμένοι με ξύλινους πάγκους, τραπέζια και οι απαραίτητοι χώροι υγιεινής, χώροι πικ-νικ οικογενειών με μια ψησταριά, βρύσες, τραπέζια και πέτρινους πάγκους, πισίνα, 3 παιδικοί σταθμοί (εμβαδού 230 τ.μ. ο καθένας), 2 ΚΑΠΗ (με κτίσματα εμβαδού 340 τ.μ. το καθένα) κι έναν ανοιχτό χώρο με καθιστικά, μικρές παιδικές χαρές στις εισόδους του άλσους, διώροφο κέντρο νεότητας (εμβαδού 600 τ.μ.), χώρος χορευτικών δυο ορόφων (εμβαδού 600 τ.μ.), κέντρο λαϊκής επιμόρφωσης δύο ορόφων (εμβαδού 400 τ.μ.), 5 καντίνες, 4

χώροι στάθμευσης, χωρητικότητας 515 αυτοκινήτων, θυρωρεία και περίπτερα πληροφοριών στις βασικές εισόδους, σταθμός Α' βοηθειών, περίπτερα για μικροπωλητές, δίκτυο παροχής νερού για ύδρευση, βρύσες για τους επισκέπτες, κρουνοί πυρασφάλειας και σύστημα δρόμων.

Δέκα χρόνια αργότερα, ο δήμος αναθέτει εκ νέου σε ιδιωτική εταιρία μελέτη αξιοποίησης του Άλσους. Οι προτεινόμενες παρεμβάσεις περιλαμβάνουν την κατασκευή πολλών και διαφορετικών εγκαταστάσεων, που μόνο Άλσος δε θυμίζουν. Βοτανικό πάρκο 40 στρεμμάτων με βοτανικό κήπο, δύο θερμοκήπια και βοτανικό μουσείο, κολυμβητήριο ολυμπιακών διαστάσεων, ενυδρείο κάτω από την υπάρχουσα λίμνη, υδροψυχαγωγικό πάρκο με πισίνα και τσουλήθρες, παιδούπολη, χώροι εστίασης (γενικά και αόριστα), δεύτερη λίμνη σε χαμηλότερο επίπεδο από την πρώτη για να μπορεί να δημιουργηθεί καταρράκτης, κινηματογράφος, θέατρο, χώροι για εκθέσεις, κιάσκια, λούνα παρκ, carting, πολυκέντρο για συνέδρια, παγοδρόμιο, ιστορικό πάρκο με μακρές μνημείων, χώροι με χλοοτάπητα και λίμνες, φυσικός εξωτερικός φράκτης με αναρριχώμενα φυτά, δίκτυα ύδρευσης, άρδευσης και φωταγωγήσης, κτίριο διοικητικής υπηρεσίας, διαμόρφωση του χώρου της εκκλησίας και του ζωολογικού κήπου είναι αυτά που προτείνονται. Και εκτός από όλα αυτά, δυο τραινάκια που το ένα θα διασχίζει την παιδούπολη κι ένα εναέριο που θα κινείται σε όλα το πάρκο (!), όπως χαρακτηρίζεται το Άλσος. Αξίζει να σημειωθεί ότι η μελέτη αυτή είχε

συνταχθεί από οικονομολόγο. Κι όλα αυτά με βασικό στόχο την προσέλκυση «...568.042 ετεροδημοτών- καταναλωτών των όμορων δήμων...». Όπως εύλογα αντιλαμβάνεται ο καθένας, μόνο πράσινο δε θα υπήρχε στο Άλσος βάσει των συγκεκριμένων μελετών, αν συνυπολογιστεί πως η έκτασή του είναι 423 στρέμματα. Οι αναμενόμενες αντιδράσεις πολιτών ανέκοψαν, ευτυχώς, το μεγαλύτερο μέρος των καταστροφικών σχεδίων, καθώς οι εμπνευστές τους αναδιπλώθηκαν και έβαλαν τελικά τα σχέδια στο συρτάρι.

Για να θυμούνται οι παλιοί...

Αυτές οι επιγραμματικές πληροφορίες από το παρελθόν φανερώνουν τη διαχρονικότητα των κινδύνων που διέτρεξε και διατρέχει το Άλσος. Είναι προφανές ότι ορισμένες δημοτικές αρχές προσπαθήσαν να επέμβουν ριζικά στο Άλσος, αποφιλώνοντάς το, χτίζοντας μέσα σε αυτό, καταργώντας αυτό που είναι στην πραγματικότητα ... δάσος, για να «καλύψουν» υπαρκτές μεν ανάγκες των δημοτών μέσα στο Άλσος... Υπάρχει όμως μεγαλύτερη ανάγκη για τον άνθρωπο, και ειδικά τον κάτοικο της πυκνοκατοικημένης Αθήνας, από την επαφή με τη φύση; Η διασφάλιση αυτού του μικρού πνεύμονα είναι επιβεβλημένη. Και είναι σίγουρο ότι στο Άλσος απαιτείται να γίνουν πολλές διορθωτικές παρεμβάσεις, χωρίς όμως να τσιμεντοποιηθεί, όπως τόσο διακαώς επιθύμησαν και επιθυμούν πολλοί.

πι & φι

Το πάγιο αίτημα της παραχώρηση του Άλσους από το κράτος στον δήμο Νέας Φιλαδέλφειας δεν ήταν παράλογο, αν σκεφτεί κανείς την αυξανόμενη αξία της γης στην Αθήνα και την ύπαρξη κι άλλων διεκδικητών της αχανούς έκτασης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα της διαφορετικής τύχης που θα μπορούσε να έχει το Άλσος, είναι η παραχώρηση απ' το κράτος 70 στρεμμάτων του βόρειου τμήματος στον «Οικοδομικό Σύνδεσμο των εν Πειραιεί Παλαιών Πολεμιστών» (1930). Η παραχώρηση ακυρώθηκε το 1935, δημιούργησε όμως τις προϋποθέσεις για τα εγκαταλειμμένα πια «Ρώσικα» και μας κληροδότησε μια νόμιμη ιδιωτική οικοδομή εντός δασικού χώρου στο ύψος της οδού Λαχανά... π.

GERMANIA: Δεν συμβαίνει μόνο στη Ελλάδα: το κρατικό γερμανικό ταμείο σύνταξης DRV ελέγχει την κατάσταση χιλιάδων ασφαλισμένων, που ενώ δεν είναι εξακριβωμένο αν είναι εν ζωή εξακολουθούν να παίρνουν σύνταξη. Τον Απρίλιο κόπηκε η σύνταξη για πάνω από 7.300 ασφαλισμένους που έχουν δηλώσει κατοικία στο εξωτερικό και δεν ανταποκρίθηκαν στο αίτημα του ταμείου να αποδείξουν ότι είναι ζωντανοί.

ΤΣΕΧΙΑ: Ενάντια στη φασιστική απειλή διαδήλωσαν για πρώτη φορά οι Ρομά στην Τσεχία. Στο Όστραβα (την τρίτη μεγαλύτερη πόλη της χώρας) 200 άνθρωποι διαδήλωσαν ενάντια στην προσπάθεια 300 ρατσιστών να τους επιτεθούν. Με το σύνθημα "εδώ είναι το σπίτι μας" απάντησαν στην ρατσιστική επίθεση που έγινε σε γλέντι Ρομά σε πλατεία της πόλης. Ήταν η τελευταία από μια σειρά επιθέσεων σε Ρομά τους τελευταίους μήνες. Στα τέλη Σεπτεμβρίου οι ρατσιστές είχαν επιτεθεί σε σπίτι Ρόμα στη ίδια πόλη. Στη Τσεχία ζουν 250 με 300 χιλιάδες Ρόμα, οι περισσότεροι κάτω από συνθήκες φτώχειας.

ΣΥΡΙΑ: Δεν φτάνει ο πόλεμος, τώρα εμφανίζονται και αρρώστιες που είχαν εξαφανιστεί εδώ και χρόνια. Σύμφωνα με πληροφορίες της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (WHO) τουλάχιστον 10 μικρά παιδιά πάσχουν από πολιομυελίτιδα. Πριν από τον πόλεμο σχεδόν όλα τα παιδιά της Συρίας είχαν εμβολιαστεί, ενώ η τελευταία περίπτωση πολιομυελίτιδας κατεγράφη το 1999.

ΛΙΒΥΗ: Διαμαρτυρόμενοι ενάντια στις διακρίσεις κατά των μειονοτήτων στη Λιβύη, περίπου 80 βέρβεροι κατέλαβαν το λιμάνι πετρελαίου Μελίταχ. Το λιμάνι κοντά στη πόλη Σουβάρα χρησιμοποιείται από την ιταλική εταιρία Ενι και την κρατική λιβυκή πετρελαϊκή εταιρία. Οι ακτιβιστές απαιτούν περισσότερες θέσεις στη Συνταγματική Συνέλευση που θα συγκροτηθεί μάλλον το Δεκέμβριο. Με βάση τα μέχρι τώρα δεδομένα προβλέπονται 2 από τις συνολικά 60 θέσεις για τους Βερβέρους.

ΒΙΕΤΝΑΜ: Περίπου 300 άτομα διαδήλωσαν για τη νομιμοποίηση του συμφώνου συμβίωσης ομοφυλόφιλων, στα τέλη Οκτώβρη. Ο γάμος ομοφυλόφιλων δεν επιτρέπεται ακόμα στη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ. Σχετική τροπολογία έχει τεθεί σε συζήτηση στην βιετναμέζικη βουλή από τις 5 Νοέμβρη.

ΑΥΣΤΡΙΑ: Και αυτό δεν συμβαίνει μόνο στην Ελλάδα: μια φάλαγγα περίπου 40 νεοναζιστών επιτέθηκε τον Οκτώβρη σε συνέλευση του κομμουνιστικού συνδικάτου ΚΟΜintern. Ένας από τους ανθρώπους που συμμετείχαν στη συνέλευση κατέληξε στο νοσοκομείο. "Δεν είναι σύμπτωση ότι οι νεοναζί διάλεξαν μια οργάνωση στην οποία συμμετέχουν μετανάστες και δη μετανάστες της εργατικής τάξης" ήταν το σχόλιο της Σέλμα Σάχτ, η οποία συμμετέχει στο Εργατικό Κέντρο της πρωτεύουσας.

ΚΟΛΟΜΒΙΑ: Έκλεισε στα μέσα Οκτωβρίου το δεύτερο μεγαλύτερο μεταλλωρυχείο του κόσμου, Τσέρο Ματόσο στην Κολομβία μετά από διαμαρτυρίες των κατοίκων της περιοχής. Οι ντόπιοι από την φυλή Ζενού διεκδικούν ως αποζημίωση για την απώλεια γης που υπέστησαν από τη λειτουργία του μεταλλωρυχείου 80.000 στρέμματα γης.

ΜΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ: Τουλάχιστον 10 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους σε νέο δυστύχημα σε κλωστοϋφαντουργείο στην πόλη Ντακά στα μέσα Οκτώβρη. Στο κτίριο που κάηκε ολοσχερώς δούλευαν 170 άτομα, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, γυναίκες. Ήταν η τέταρτη περίπτωση φωτιάς σε κλωστοϋφαντουργείο του Μπαγκλαντές, σε διάστημα ενός χρόνου.

GERMANIA: Σύμφωνα με τον πρόεδρο του συνδικάτου μπάτσων της Γερμανίας αναμένεται μία αύξηση της εγκληματικότητας των συνταξιούχων. Επειδή η γερμανική κοινότητα "γερνάει" και οι ηλικιωμένοι πληθαίνουν, θα υπάρχουν και περισσότεροι ηλικιωμένοι εγκληματίες, σύμφωνα με τον Όλιβερ Μάλχοβ. Ήδη το 2012 πάνω από 7% των ύποπτων για διάφορα αδικήματα ήταν πάνω από 60 χρονών.

Η διεθνήστρια

Από τη δραστηριότητα της Στρούγκας

Οι δυο προηγούμενοι μήνες ήταν γεμάτοι για τη συλλογικότητα της Στρούγκας και τους φίλους που συμμετέχουν, ο καθένας με τον τρόπο του, στη λειτουργία του χώρου. Σ' αυτό το φύλλο, παρουσιάζουμε ξεχωριστά την πολύ δυναμική ομάδα του παιδικού εργαστηρίου, χωρίς να ξεχνάμε τη συλλογική κουζίνα, το χαριστικό-ανταλλακτικό παζάρι, τις συναυλίες ενίσχυσης κι αλληλεγγύης, το Cine Strouga, το θέατρο, τις πολιτικές και κοινωνικές εκδηλώσεις, και την νέα πρωτοβουλία του "Διαβά-ζουμε". Ο κατάλογος παραμένει ανοιχτός για εκείνους που θέλουν να προτείνουν, να συνδράμουν, να κουνήσουν κι αυτοί τα χέρια τους ενάντια στον γενικευμένο ζόφο της ιδιώτευσης.

τη σελίδα επιμελήθηκαν ο **ΟΕ** και ο **π.**

Παιδικό Εργαστήρι: λίγο σοβαρά και λίγο με τρρέλα

Έπειτα απ' την ανάπαυλα των καλοκαιρινών διακοπών, το παιδικό εργαστήρι της Στρούγκας επανήλθε δυναμικά.

Την Κυριακή 13/10, συναντηθήκαμε πρώτη φορά για τη νέα σεζόν, με αφορμή τις εμπειρίες του καλοκαιριού. Ήταν ένα θαλασσινό εργαστήρι, με αφορμή ένα παραμύθι και στο τέλος δημιουργήσαμε και τον δικό μας βυθό!

Το ραντεβού ανανεώθηκε για την Κυριακή 10/11. Η μεγάλη μας παρέα των 30 παιδιών και αντίστοιχων συνοδών που παρευρέθησαν, περάσαμε ένα δημιουργικό πρωινό διαβάζοντας το παραμύθι "Τα ντενεκεδάκια επιστρέφουν με νέες περιπέτειες", μέρη του οποίου δραματοποιήσαμε, χορεύοντας και τραγουδώντας. Παράλληλα, στην αυλή της Στρούγκας, λειτουργούσε χαριστικό-ανταλλακτικό παζάρι ρούχων και παιχνιδιών, μια πρωτοβουλία που αγκαλιάστηκε από τη γειτονιά. Πολλοί γείτονες ή και άλλοι που απλώς έτυχε να περνάνε εκείνη την ώρα, βλέποντας τι γίνεται, έσπευσαν να στηρίξουν την κίνηση αυτή, προσφέροντας και οι ίδιοι τα δικά τους ρούχα και παίρνοντας ότι ήθελαν από τον ανοιχτό πάγκο του παζαριού μας που θέτει υπό αμφισβήτηση το ιερό δισκοπότηρο του καπιταλισμού, την ατομική ιδιοκτησία.

Την τελευταία Κυριακή του Νοέμβρη, συναντηθήκαμε εκ νέου στην Στρούγκα για τις

παραστάσεις κουκλοθέατρου "Ice Dream" και "Fidel & Lucy". Η Ελένη κι ο Αλέξανδρος, η Μαριάν κι ο Γιάννης παρουσίασαν δυο ευρηματικές κουκλοθεατρικές παραστάσεις, απ' αυτές που εμείς οι απλοί θνητοί όταν τις παρακολουθούμε λέμε ότι θέλουμε να γίνουμε κουκλοπαίχτες. Ένα παγωτό στο απέναντι πεζοδρόμιο, μια θορυβώδης μα ελκυστική γειτονίσσα, ο εφιάλτης της σύγκρουσης της πραγματικότητας με την επιθυμία, απλωμένος σε δύο τετραγωνικά μέτρα, με δύο σε κάθε περίπτωση επιδέξιους εμψυχωτές κέρδισε τα περίπου 20 παιδιά με τους συνοδούς τους ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά μας, παρά την καταρακτώδη βροχή.

Την 1/12 το παιδικό εργαστήρι της Στρούγκας είχε άλλο αντικείμενο: φτιάξαμε δικά μας παραμύθια, τα γράψαμε, τα εικονογραφήσαμε και τα εκδώσαμε, βεβαίως, με τον πλέον χειροποίητο τρόπο που όλοι μας αγαπάμε.

Το Παιδικό Εργαστήρι της Στρούγκας ξεκίνησε την Πρωτομαγιά του 2010 και καλά κρατεί. Σύμφωνα με πρόσφατο κείμενο της ομάδας που το διοργανώνει:

«Βρεθήκαμε στο χώρο της Στρούγκας διαφορετικά μεταξύ μας άτομα, γονείς και δάσκαλοι, καλλιτέχνες και φοιτητές, μικροί και μεγάλοι, όλοι όμως παιδιά με κέφι και φαντασία. Μέσα σ' αυτό το χώρο ή κι έξω

Το σκηνικό της κουκλοθεατρικής παράστασης "Ice Dream"

από αυτόν, στους πεζοδρόμους και τις πλατείες της Ν. Φιλαδέλφειας προσπαθούμε να εκφράσουμε τους προβληματισμούς και τις σκέψεις, τις ελπίδες και τα όνειρά μας για:

- μια γειτονιά "ανοιχτή", δημιουργική, χαρούμενη με πολίτες ενεργούς, ποτέ μόνους και - γιατί όχι - ευτυχισμένους!
- μια κοινωνία δίκαιη, χωρίς δεσμά, φιλική προς το περιβάλλον και τον άνθρωπο.

• έναν κόσμο ζεστό, ειρηνικό και ασφαλή, όπου η γη θα γυρνάει για όλους στην ίδια ταχύτητα, όπου τα παιδιά δε θα φοβούνται και θα μπορούν να εκφράζονται ελεύθερα, με αξιοπρέπεια και σεβασμό στον εαυτό και το συνάνθρωπό τους, με συναίσθηση του δικαιώματός τους στο καλύτερο, χωρίς εκπτώσεις.

Δηλαδή, για έναν κόσμο "από την ανάποδη"!».

Δυόμιση γεμάτοι μήνες, Δεκελείας κι Επταλόφου γωνία...

Στους δυόμιση μήνες που πέρασαν από το προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, το πρόγραμμα της Στρούγκας περιελάμβανε αρκετές ακόμη εκδηλώσεις, κοινωνικές, πολιτιστικές και πολιτικές.

Την Κυριακή 20 Οκτώβρη, για μία ακόμη φορά, οργανώθηκε συλλογική κουζίνα. Η προσέλευση του κόσμου ήταν άκρως ικανοποιητική, ενώ οι συζητήσεις κατά την διάρκεια της προετοιμασίας αλλά και του φαγητού, έδιναν κι έπαιρναν.

Την Παρασκευή 25 Οκτωβρίου, οι γνωστοί μας Bandalusia επισκέφτηκαν για μία ακόμη φορά την Στρούγκα. Στην αυλή μας ακούστηκαν πολλά γνωστά και αγαπημένα τραγούδια, γεγονός που ενθάρρυνε αρκετό κόσμο να ψηφίσει το τσουχερό κρύο και να δώσει το «παρών».

Με αφορμή την συμπλήρωση 20 ετών από τον θάνατο της Κατερίνας Γώγου πραγματοποιήθηκε την τελευταία ημέρα του Οκτώβρη εκδήλωση μνήμης της ποιήτριας. Η εκδήλωση περιελάμβανε την προβολή αποσπασμάτων από ταινίες και ντοκιμαντέρ που αφορούσαν την Κατερίνα Γώγου, ενώ απαγγέλλθηκαν ποιήματα και ακούστηκαν μελοποιημένα ποιήματά της.

Την πρώτη Κυριακή του Νοέμβρη διεξήχθη εκδήλωση επ' αφορμής της συμπλήρωσης 96 χρόνων από την Οκτωβριανή Επανάσταση. Η ορισμένη από την συνέλευση της Στρούγκας ομάδα εργασίας έδωσε το έναυσμα για την συζήτηση μέσω της εισήγησης της. Αρκετός κόσμος ανταποκρίθηκε στο κάλεσμά μας και προσήλθε στην Στρούγκα προκειμένου να εκφράσει την άποψή του στο άκρως ενδιαφέρον αυτό θέμα. Η συζήτηση κάλυψε αρκετές εκφάνσεις και

όψεις της επανάστασης αλλά και των μετέπειτα χρόνων και δεν σταμάτησε παρά μόνο όταν το προχωρήσιμο της ώρας δεν το επέτρεπε. Δύο από τις προβολές του Cine Strouga εντάχθηκαν στο αφιέρωμα στην Οκτωβριανή επανάσταση: «Ο άνθρωπος με την κινηματογραφική μηχανή» του Ντζίκα Βερτόφ και ο «Οκτώβρης» του Σεργκέι Άιζενστάιν. Στην πρώτη προβολή, είχαμε την ευκαιρία να αντιπαραβάλλουμε την ταινία με αποσπάσματα από τη ναζιστικής αισθητικής κινηματογραφία της Λένι Ρίφενσταλ.

Η επέτειος του Πολυτεχνείου μας ώθησε στο να προβάλλουμε, την Πέμπτη 14 Νοεμβρίου, το ντοκιμαντέρ της Ομάδας των 6 «Ο αγώνας». Η ταινία, που γυρίστηκε από το 1972 μέχρι το 1975 πραγματεύεται τους αγώνες του ελληνικού λαού για την ανατροπή της χούντας και τους πρώτους εργατικούς αγώνες μετά το τέλος της. Ακολούθησε συζήτηση πάνω σε θέματα που άπτονται της ταινίας, αλλά και σε ζητήματα που αφορούσαν το γενικότερο πλαίσιο της Επταετίας και των πρώτων χρόνων της Μεταπολίτευσης.

Η θεατρική ομάδα «Τσιριτσάντσουλες» επισκέφτηκε για τέταρτη φορά την Στρούγκα την Παρασκευή 15 Νοέμβρη, παρουσιάζοντάς μας αυτή την φορά τους «Πέρσες» του Αισχύλου, την αρχαιότερη σωζόμενη τραγωδία. Έπειτα από την τελευταία επίσκεψή τους τον Ιούνιο, ο Τσίρι θιάσος μας παρουσίασε ένα έργο με βαθιά αντιπολεμικό μήνυμα.

Την Παρασκευή 29/11 διοργανώθηκε συναυλία οικονομικής ενίσχυσης συντρόφου που αντιμετωπίζει σοβαρό πρόβλημα υγείας, με το συγκρότημα The 18Birds και τους χιπχόπερς Statemental, Jolly Roger,

Άψινθο και Κακοτέχνη. Ως Στρούγκα, θέλουμε να ευχαριστήσουμε τους καλλιτέχνες για την αρωγή τους σε αυτή την προσπάθεια, αλλά και τον κόσμο που ήρθε και απέδειξε με τον τρόπο του πως σε αυτούς τους χαλεπούς καιρούς που ζούμε, η αλληλεγγύη είναι ο μόνος τρόπος για να καταπολεμηθεί η απομόνωση που θέλει το σύστημα να επιβάλλει σ' όσους τυχαίνει να αρρωστήσουν.

Την Κυριακή 8/12, σε συνεργασία με τις Συλλογικές Δράσεις Κοινωνικής Αλληλεγγύης του 18 Άνω πραγματοποιήθηκε εκδήλωση με θέμα «Η κρίση και οι συνέπειές της στην ψυχική υγεία και την απεξάρτηση». Μετά την προβολή του ντοκιμαντέρ της Ζωής Μαυρουδής «RUINS. Οροθετικές γυναίκες, το χρονικό μιας διαδόμησης», είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε αυτή την πολύκροτη υπόθεση κοινωνικού κανιβαλισμού, αλλά και τα τρέχοντα ζητήματα του χώρου της ψυχικής υγείας, που καταρρέει χάρη στις κρατικές μνημονιακές πολιτικές.

Κατά τ' άλλα, το Cine Strouga προέβαλε επίσης τα «Ημερολόγια Μοτοσικλέτας» για τη νεανική περιήγηση του Ερνέστο Τσε Γκεβάρα στην Λατινική Αμερική κι ακόμη τις ταινίες «Κους τους με φρέσκο ψάρι», «Κοτόπουλο με δαμάσκηνα» και «Σούπα πάπιας».

Η Στρούγκα φιλοξένησε επίσης στις 17/11 μια τριπλή προβολή με γενικό τίτλο «δίκην 84», για οικονομική ενίσχυση του αναρχικού Θοδωρή Σίψα, που είναι θύμα αστυνομικής σκευωρίας για την υπόθεση της Marfin. Προβλήθηκαν οι ταινίες «Ο Δράκος» του Νίκου Κούνδουρου, «Άλφα-βίλ» του Ζαν Λυκ Γκοντάρ και «Πρωινή περίπτωση» του Νίκου Νικολαΐδη.

Διαβά-ζουμε, συνάντηση πρώτη

Στις 5/12, με καλή παρέα, κρασάκι και γύρω από τη φωτιά, μοιραστήκαμε αναγνώσματα στο καφενείο της Πέμπτης, γεμίσαμε ερεθίσματα και στη μεστή συζήτηση βιώσαμε την αμεσότητα και τη χαρά που οι επίσημοι μαθησιακοί θεσμοί στρεβλώνουν σε αγγαρεία, εξειδίκευση ή εμπόρευμα.

Στις δεκάλεπτες παρουσιάσεις, διαβάσαμε δοκίμιο του Φρήμαν για τη στρατευμένη τέχνη, το κείμενο του Μπρεχτ *Για την κρίση*, σκέψεις και ποιήματα του Λόρκα (*Η ρομάντσα της Ισπανικής πολιτοφυλακής*, μελοποιημένο το *La Tarántula*). Απολαύσαμε την 1^η εικόνα του θεατρικού *Μια συνάντηση κάπου αλλού* του Καμπανέλη, το διήγημα *Τα ρέστα* του Ταχτσή, ταξιδέψαμε με *Το πλοίο των νεκρών* του Τράβεν. Ακούσαμε το κείμενο *Οι ψυχολογικές επιπτώσεις της ανεργίας* του Ευάγγελου Καναβιτσά, ακολούθησε το διήγημα *Petroleum e Djelmen Company* του Σκαρίμπα και ο κύκλος έκλεισε με τα ποιήματα του Ρεμπώ *Ξεπούλημα*, *Απαλλαγμένος από κάθε ηθική* και *Μια εποχή στην κόλαση* (μελοποιημένο από τις Τρύπες).

Στη Στρούγκα θα συνεχίσουμε να ΔΙΑΒΑ-ΖΟΥΜΕ. Δεν φιλοδοξούμε να ιδρύσουμε «φιλολογικά σαλόνια στρατευμένης τέχνης» ή να τελέσουμε «μνημόσυνα σπουδαίων δημιουργών» - πάντως, σκοπεύουμε να λειτουργήσουμε τη δανειστική βιβλιοθήκη. Αντιλαμβανόμαστε τη μόρφωση ως κριτική, ως αμφίδρομη διαδικασία, ως ψυχαγωγία, ως τέρψη, ως κάτι που μοιράζεται με φίλους και συντρόφους. Κι όπως σχολίασε ένας παρευρισκόμενος ακροατής, «Ήταν τόσο ωραία η ατμόσφαιρα, που μου 'ρχεται να φέρω την επόμενη φορά κάτι να διαβάσω κι εγώ!».

Andi

Ελληνικός Χρυσός-Οπαδοί, σημειώσατε 2

Τους τελευταίους μήνες, παρατηρείται μία συνεχώς εντεινόμενη προσπάθεια της εταιρείας «Ελληνικός Χρυσός», κοινώς των χρυσοθηρών της Χαλκιδικής, να εμπλακούν με τον αθλητισμό. Πρώτα, ήταν η πρόταση για χορηγία στην ποδοσφαιρική ομάδα του ΠΑΟΚ, η οποία απορρίφθηκε από την διοίκηση της Π.Α.Ε. κατόπιν των θυελλωδών αντιδράσεων των οργανωμένων οπαδών της ομάδας.

Ωστόσο, δεν σταμάτησαν εκεί. Έπειτα από την παταγώδη αποτυχία τους με το ποδοσφαιρικό τμήμα του ΠΑΟΚ, επιχείρησαν να χρηματοδοτήσουν μία άλλη μεγάλη ομάδα της Θεσσαλονίκης, τον Ηρακλή. Οι ιθύνοντες της εταιρείας κατέθεσαν μία πρόταση δύσκολα θα απερρίπτετο ακόμα και από ομάδα Α' Εθνικής, πολλών δε μάλλον από ομάδα που αγωνίζεται στην δεύτερη τη τάξει κατηγορία, όπως ο Ηρακλής. Εξ ου και οι πρωτεργάτες της κίνησης αυτής, διατυμπάνιζαν μετά παρρησίας την επικείμενη συμφωνία της εταιρείας με την ομάδα του Ηρακλή.

Για δεύτερη φορά όμως, τα σχέδιά τους ματαιώθηκαν έπειτα από την δυναμική παρέμβαση συνδέσμου των οργανωμένων οπαδών της ομάδας, της Αυτόνομης Θύρας 10. Χαρακτηριστική είναι η ανακοίνωση που αναρτήθηκε από τον επίσημο λογαριασμό της Θύρας 10 στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης: «Η ΠΑΕ ΗΡΑΚΛΗΣ έκανε το αυτονόητο και απέρριψε την πρόταση της Hellas Gold. Μας προβληματίζει ιδιαίτερα ότι η απόφαση αυτή πάρθηκε μετά από παρέμβαση υγιώς σκεπτόμενων οπαδών μας ενώ θα έπρεπε να την είχατε τελειώσει ήδη. Τέτοιου είδους ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΕΣ προτάσεις δεν θα έπρεπε να είχαν φτάσει καν στην Μίκρα».

Μηδέν στα δύο, λοιπόν, για τους χρυσοθήρες, οι οποίοι όμως δεν το έβαλαν κάτω. Αντίθετα, στράφηκαν εκ νέου στον ΠΑΟΚ, στο τμήμα βόλεις αυτή την φορά, καταθέτοντας πρόταση 200.000 ευρώ, ποσό τεράστιο για τα δεδομένα του ελληνικού βόλεις που σαφώς και υπερκαλύπτει τα έξοδα του Δικεφάλου για την φετινή χρονιά. Λαμβάνοντας αυτά υπ' όψιν, οι διοικούντες της ΤΑΠ ΠΑΟΚ αποφάσισαν να αποδεχθούν την πρόταση.

Για μία ακόμα όμως φορά την απάντηση έδωσαν οι οργανωμένοι οπαδοί του ΠΑΟΚ με καυστικότερες ανακοινώσεις, που μεταξύ άλλων αναφέρουν: «Ο ΣΦ ΠΑΟΚ ΘΥΡΑ 4 καταδικάζει την απόφαση της διοίκησης του ΤΑΠ ΠΑΟΚ να δεχτεί τη χορηγία από την εταιρεία Ελληνικός Χρυσός. Η εταιρεία αυτή, με την επένδυση της θα ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙ μια από τις πιο όμορφες περιοχές της Ελλάδας και θα υπονομεύσει την υγεία εκατομμυρίων ανθρώπων, για να πλουτίσει ο Πάχτας, ο Μπόμπολας, οι Καναδοί χρυσοθήρες και όσοι πουλάνε εκδούλευση σε αυτούς. Αν νομίζετε ότι με λίγα ψίχουλα θα εξαγοράσετε την αποδοχή και την συνενοχή του κόσμου του ΠΑΟΚ είστε γελασμένοι.»

Μάλιστα, οι οπαδοί του ΠΑΟΚ απέδειξαν την πρόθεσή τους να αντιπεθούν με κάθε μέσο στην επαίσχυντη κίνηση του Ερασιτέχνη, στο παιχνίδι της ομάδας τους με την Κηφισιά, το οποίο οι οπαδοί του ΠΑΟΚ διέκοψαν για να καλύψουν τον χορηγό στην φανέλα με αυτοκόλλητα που ανέγραφαν «έξω ο χρυσός», ενώ στην συνέχεια ανερτήσαν πανό με το οποίο εξέφραζαν την πλήρη αντίθεσή τους στην χορηγία της El Dorado Gold.

Είναι ενθαρρυντικό να βλέπουμε πως η αλληλεγγύη στον μαχόμενο λαό της Χαλκιδικής τίθεται εν τέλει πάνω από το συμφέρον της εκάστοτε ομάδας. Οι οπαδοί, κατά των οποίων έχουν ακουστεί πολλά, αποτέλεσαν λαμπρό παράδειγμα για το ότι η αλληλεγγύη δεν πρέπει να περιορίζεται σε θεωρητικολογίες, αλλά να αποδεικνύεται έμπρακτα.

ΟΕ

Πορταίτο του Πωλ Ελυάρ, απ' τον Σαλβαντόρ Νταλί (1929)

Ανοιχτή συζήτηση ΑΛΣΟΣ Ν.ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ: χθες, σήμερα, αύριο

στη
Στρούγκα,
Δεκελείας 116
Σάββατο 14/12,
στις 7 μμ

Δεκελείας 116_strouga@espiv.net_strouga.espivblogs.net

Πωλ Ελυάρ... 118 χρόνια μετά, ακόμα επίκαιρος

Ένας απ' τους μεγαλύτερους Γάλλους ποιητές του 20ου αιώνα, ίσως ένας απ' τους μεγαλύτερους ποιητές γενικά. Γεννήθηκε στις 14 Δεκέμβρη 1895 στο Σαιν-Ντενί, κοντά στο Παρίσι, όπου πέρασε και τα πρώτα χρόνια της ζωής του. Έζησε και μεγάλωσε σε μια περίοδο μεγάλων κοινωνικών και πολιτικών αλλαγών, ιστορικών γεγονότων που άλλαξαν τη ροή της παγκόσμιας ιστορίας.

Το έργο του, αλλά και ο ίδιος ως προσωπικότητα είναι βαθιά επηρεασμένος από το κοινωνικο-πολιτικό κλίμα της εποχής, μιας εποχής που επηρέασε, άλλωστε, και πολλούς άλλους μεγάλους καλλιτέχνες της γενιάς του, τόσο στην ποίηση και τη λογοτεχνία όσο και στη ζωγραφική. Στα ποιήματά του γράφει για την ειρήνη, την ελευθερία και τον έρωτα, για την ίδια την ποίηση και το πώς μέσα απ' αυτήν ανακλάται η άλλοτε φρικτή κι άλλοτε όμορφη πραγματικότητα της ζωής. Απέναντι στην φρίκη του πολέμου, που ο ίδιος γνώρισε πολύ καλά, πολεμώντας στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και παίρνοντας μέρος στην αντίσταση ως μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος Γαλλίας, κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου, προέτασε την ειρήνη και τη λαϊκή κυριαρχία.

Οι πολιτικές του πεποιθήσεις, τα αντιφασιστικά και επαναστατικά του αντανάκλαστικά, τον οδήγησαν να επισκεφτεί το 1949 το Γράμμο επικεφαλής μιας γαλλικής αντιπροσωπείας, ως ένδειξη αλληλεγγύης του γαλλικού αλλά και του διεθνούς προοδευτικού κινήματος στον ΔΣΕ. Απ' την πρώτη γραμμή του

μετώπου, απηύθυνε έκκληση στους στρατιώτες του μοναρχοφασιστικού στρατού, να αναλογιστούν την κατάσταση, τους λόγους για τους οποίους πολεμούν και να αποχωρήσουν απ' τη μάχη ή να ενταχθούν στο Δημοκρατικό Στρατό. Δεν είναι η πρώτη φορά βέβαια που επισκέφθηκε την Ελλάδα. Τρία χρόνια νωρίτερα, προσκεκλημένος από το ΕΑΜ συμμετείχε σε εκδηλώσεις στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη.

Το παν είναι να ειπωθούν όλα, και μου λείπουν οι λέξεις
Και μου λείπει ο καιρός, και μου λείπει το θάρρος
Ονειρεύομαι ξετυλίγω στην τύχη τις εικόνες μου
Εχω άσχημα ζήσει, κι έχω μάθει άσχημα να μιλώ καθαρά.

Να ειπωθούν όλα για τους βράχους, τη λεωφόρο
και τα λιθόστρωτα
Τους δρόμους και τους διαβάτες τους τα λιβάδια
και τους βοσκούς
Το χνούδι της άνοιξης και τη σκουριά του χειμώνα
Το κρύο και τη θερμή συνθέτοντας ένα και μόνο καρπό

Θέλω να δείξω το πλήθος και κάθε άνθρωπο χώρια
Μαζί μ' ό,τι τον ζωντανεύει και ό,τι τον απελπίζει
Και κάτω από τις ανθρώπινες εποχές κάθε τι που φωτίζει
Την ελπίδα του και το αίμα του την ιστορία του
και τη λύπη του

Πωλ Ελυάρ, Να ειπωθούν όλα (1951)

η.